

ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ

№4 (15), жовтень 2011 року

Даний випуск газети приурочений до 82-річчя Академії культури

1929 3 Днем народження, академіє! **2011**

VIVAT ACADEMIA! VIVAT PROFESSORES!

Цього навчального року викладачі, студенти і співробітники Харківської державної академії культури перегортають 82-гу сторінку історії рідної Альма матер. З цієї нагоди 20 жовтня о 16.00 у великій актовій залі відбудуться святкові урочистості.

З яким же настроєм, якими відчуттями і якими перемогами зустрічає академія свій день народження? У чому ж її унікальність, неповторність, самобутність? На ці та багато інших запитань відповідає член-кореспондент Академії мистецтв України, заслужений діяч мистецтв України, дійсний член Міжнародної академії інформатизації при ООН, кавалер орденів «За заслуги» I, II та III ступенів, доктор історичних наук, професор, ректор Харківської державної академії культури Василь Миколайович ШЕЙКО:

– Сьогодні Академія культури znana й відома не тільки в Україні, а й далеко за її межами, про що свідчать численні поїздки наших викладачів і студентів за кордон. Наші найстарші факультети сьогодні святкують свої ювілеї. Так, нещодавно відсвяткував 80-річчя факультет бібліотекознавства та інформатики. Знаковою подією для нас є й 125-річчя бібліотеки ім.Короленка, бібліотеки, в якій більше 90 % працівників – це випускники Харківської державної академії культури. Близько 50% наших випускників сьогодні продовжують керувати різними закладами культури й мистецтва України. Наші філії стали самостійними вищими навчальними закладами. Тобто ми багаті на традиції, на минуле, на сьогодні, ми маємо серйозний авторитет, знання, фундамент

для того, щоб і далі продовжувати залишатися найкращим елітним, лідируючим вищим навчальним закладом IV рівня акредитації і продовжувати готувати фахівців європейського зразка за спеціальностями, які є багато в чому унікальними.

Так, у 1996 році за рішенням Кабінету Міністрів ми відкрили дві принципово нові спеціальності як наукові галузі знань – «Культурологія» та «Соціальні комунікації». І це, звичайно, робить честь нашій вищій школі. Думаю, не так багато навчальних закладів, які б могли похвалитися подібними досягненнями.

Ми маємо чудовий науково-навчальний персонал, до складу якого входить більше 60 % викладачів зі ступенями й званнями, майже 15 % докторів наук. У нас є магістратура, аспірантура, док-

торантура, спеціалізовані вчені ради, фахові наукові видання.

В академії проводяться лекції і круглі столи за участю викладачів інших навчальних закладів. Так, нещодавно до нас завітав професор Королівської школи бібліотекознавства та інформатики (м. Копенгаген, Данія) Ханс Ельбесгаузен. Він прочитав нашим викладачам і студентам лекцію «Соціальний та культурний капітал публічних бібліотек». Треба зауважити, що це було англomовне спілкування, що іще раз підкреслює високий рівень підготовки нашого студентсько-педагогічного колективу.

Вітаю всіх студентів, викладачів та співробітників академії зі святом! Бажаю всім здоров'я, наснаги, успіхів у подальшій роботі, подальшому професійному становленні!

Наш перший крок до заповітної мрії

Як ми чекали цієї миті, як нам хотілося скоріше ступити на поріг академії в якості студентів театрального факультету! Уявляли, як зайдемо до аудиторії і почуємо першу лекцію професора Сергія Івановича Гордєєва, в режисерську майстерню якого нам пощастило потрапити.

У той час, коли ми, "малюки" (абітурієнти), складали вступні випробування, старшокурсники під пильним наглядом педагогів В. О. Бугайової та В. М. Гориславця невпинно працювали над постановкою Ритуалу посвячення в студенти, яке відбулося в Харківській державній академії культури 1 вересня 2011 року. Організаторам вдалося ввести нас у святкову атмосферу чудового дійства, котре кожен запам'ятає на все життя.

Усім сподобався режисерський хід постановників: сквер нагадував Сад науки, кожен факультет був позначений своєю символікою, яку тримали в руках студенти-старшокурсники, які застигли у вигляді статуй та були покриті бронзовою фарбою. Але це була тільки прелюдія свята. І ось зазвучали урочисті фанфари, що сповіщали про початок Ритуалу. Після видовищного, яскравого прологу свята ми, першокурсники, урочисто ходили під оплески викладачів та старшокурсників вийшли на майданчик яскраво прикрашеного різнокольоровими

кульками скверика головного корпусу академії. Святкування відкрив ректор академії, заслужений діяч мистецтв України, професор В. М. Шейко, який привітав із Днем знань усіх присутніх та побажав першокурсникам успіхів і натхнення в навчанні. Після цього на сцену запросили професорів академії, до яких з привітаннями та поздоровленнями з нагоди початку нового навчального року звернулися старшокурсники та вручили їм квіти й символічні ключі знань.

Потім почалася найбільш хвилююча мить свята: Берегиня

Саду науки академії (у цій ролі традиційно виступила старший викладач Т. О. Логінова) здійснила урочистий обряд посвяти першокурсників у студенти, які всі разом промовили слова клятви на вірність найкращим традиціям академії. Ритуал посвяти закінчився зворушливою нотою: усі присутні на святі виконали студентський гімн "Таудеамус".

А далі розпочалися концертні виступи творчих колективів ХДАК, серед яких особливо запам'яталися естрадні номери лауреатів фестивалів та конкурсів-театру сучасного танцю "Естет" і театру "Академія". І ось — фінал! У небо запускається величезна куля з різнокольоровими стрічками, на яких кожен із першокурсників заздалегідь написав свої заповітні бажання, котрі, як стверджують бувалі студенти, обов'язково здійсняться. І ми сподіваємось на це, тому що кожен із нас, вступивши до академії, готовий рухатися до своєї мети, віддано працюючи над собою, бо режисера, як кажуть відомі майстри театру, — це не професія, це спосіб життя! І тепер кожен з нас бажає впевнено йти до мрії, віддано працювати на благо суспільства над створенням свого "Храму культури", щоб у майбутньому з гордістю назвати свою академію "Alma mater".

Діана та Микола Сокол,
Іванна Мащенко, Сергій Слободянюк (режисерська майстерня професора С. І. Гордєєва), 1 курс,
1М, ф-т ТМ

«Пам'яткоохоронні традиції Слобожанщини» –

таку назву мала Друга міжнародна науково-практична інтернет-конференція молодих учених, що відбулася 27 вересня 2011 року в стінах Харківської державної академії культури. Вона проходила в межах загальноєвропейського проекту «Дні європейської спадщини» і була присвячена 270-річчю від дня народження російського й українського просвітника, письменника, архітектора, перекладача та громадського діяча О. О. Паліцина. За своїм представництвом конференція мала характер міжнародної: у ній взяли участь провідні вчені, наукові співробітники, викладачі, студенти не тільки з України (Харківська, Сумська, Полтавська, Львівська області, м. Ялта АР Крим), а й із Росії (м. Москва, м. Санкт-Петербург), Білорусії (м. Гродно).

Провідною темою конференції було відновлення

історичної пам'яті та збереження вітчизняного культурного надбання. Так, на пленарному та секційних засіданнях учасникам та гостям було запропоновано для обговорення ряд актуальних питань щодо проблем відродження культури Слобожанщини, проблем охорони, дослідження пам'яток історії та архітектури, дослідження та реставрації предметів із музейних фондів, а також творчого доробку подвижників збереження культурної спадщини Слобідської України, зокібна О. О. Паліцина, С. А. Тарнаушенка, Г. С. Скороди та ін.

Цікавим виявилось обговорення деяких питань у режимі on-line. Так, під час віртуальної форми спілкування було порушено проблему вивчення та збереження нематеріальної культурної спадщини. До її обговорення залучилися чимало фахівців – М. М. Красиков (ди-

ректор Етнографічного музею «Слобожанські скарби» ім. Г. Хоткевича НТУ «ХП»), М. Д. Алексєєвський (заввідділу сучасного фольклору Державного республіканського фольклору (м. Москва), І. Ю. Назарова (фольклорист, магістр Європейського університету за спеціальністю «Культурна антропологія» (м. Санкт-Петербург), І. Я. Гришин (професор кафедри ЮНЕСКО Інституту інноваційних технологій менеджменту Харківського національного технічного університету сільського господарства) та ін.

У цілому, конференція залишила по собі чимало яскравих вражень і емоцій, дала можливість висловити свої думки, подати цінні поради і врешті-решт долучитися до досить нової форми наукового спілкування – віртуальної.

НАУКОВИЙ ПРОСТІР – 2011

«Харківська бібліотечна наукова школа: від витоків – до сьогодення» –

саме під такою назвою 28 вересня 2011 року в стінах Харківської державної академії культури пройшла наукова конференція, приурочена до 80-річчя з дня заснування факультету бібліотекознавства

та інформатики. У цей день усі бажаючі студенти, аспіранти, викладачі, як нашої академії, так й інших вищих навчальних закладів, прагнули продемонструвати свої знання і наукові захоплення в галузі бібліотекознавства. Теми,

з якими виступали учасники, були надзвичайно цікаві, нові, ґрунтовно розкриті, відчувалася свіжий погляд на стан речей, і, мабуть, ніхто з присутніх не залишився байдужим до поставлених проблем.

ДО ВІДОМА НАУКОВЦІВ!

8–9 грудня 2011 року в стінах Харківської державної академії культури відбудеться Міжнародна наукова конференція «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку».

Робота конференції планується за такими напрямками:

- методологічні та теоретичні проблеми культурології і соціальних комунікацій;
- українська культура в системі міжетнічних комунікацій: історія, теорія, практика;
- моделі міжкультурної комунікації в умовах глобалізації;

• філософські та соціально-політичні виміри сучасної культури;

• соціально-педагогічні аспекти формування культури особистості;

• соціально-комунікативні виміри буття сучасного мистецтва;

• документально-комунікаційні системи суспільства: стратегії, теорії, інновації;

• соціально-комунікативні технології глобального соціокультурного простору;

• теоретичні та прикладні проблеми розвитку мас-медійних комунікацій;

• мова та література в контексті геокультурних змін;

• гуманітарна освіта в умовах сучасних соціокультурних трансформацій.

Під час конференції будуть проведені методологічні семінари, міжсекційні засідання, «круглі столи», тренінги.

Заявку на участь у конференції та тези доповідей (відповідно до тематики конференції) обсягом 2-3 сторінки разом із диском необхідно подати до 1 листопада 2011 року.

Відкриття конференції – 8 грудня об 11.00 в малій залі.

З усіх питань звертатися до оргкомітету (редакційно-видавничий відділ). Контактний телефон: 731-13-88

Фейерверк подій на ФБІ

Цієї осені відбувся фейерверк подій у бібліотечному житті академії.

28 жовтня факультет бібліотекознавства та інформатики святкував свій ювілей – 80 років з дня заснування. Цей факультет – перший в Україні та другий на території колишнього СРСР; він майже ровесник академії. Нині факультет бібліотекознавства та інформатики ХДАК – єдиний в Україні факультет даного профілю, який зберіг свій самостійний статус попри всі «реформації» у вищій школі. Його наукова спадщина є настільки значною, що у вітчизняному та світовому науковому просторі давно і цілком об'єктивно набула абсолютного авторитету харківська бібліотечна наукова школа.

З нагоди ювілею **28 жовтня** у малому актовому залі відбулася наукова конференція «Харківська бібліотечна наукова школа: від витоків до сьогодення». Після привітання ректора ХДАК В. М. Шейка, виступили Н. М. Кушнарєнко, Г. В. Шемаєва, І. О. Давидова, А. А. Соляник, М. А. Низовий, В. В. Сєдих, Є. М. Тодорова. У своїх виступах викладачі окреслили історію створення та розвитку Харківської бібліотечної наукової школи, та окремо – кафедри бібліотекознавства та соціальних комунікацій. Також був розглянутий внесок викладачів ХДАК у розвиток бібліотечного каталогознавства та кількісно-якісний аналіз розвитку української книжки на початку ХХ століття.

29 жовтня відбувся святковий концерт на честь 80-річчя факультету БІ та Всеукраїнського дня бібліотек. На святі працівники бібліотеки отримали обереги від академії (окремо для кожного відділу), були відзначені завідувачі відділів та працівники, що найдовше працюють у бібліотеці ХДАК.

Відзначити свято зібралися всі: працівники бібліотеки ХДАК та інших бібліотек, викладачі і студенти ФБІ та інших факультетів.

Працівники бібліотеки ХДАК також привітали рідний факультет: вони підготували цікаву виставку книжок і фотографій видатних викладачів факультету бібліотекознавства та інформатики. Особлива увага була приділена тим науковцям, які внесли значний внесок у розвиток харківської бібліотечної наукової школи.

13 та 14 жовтня до академії завітали почесні гості з Москви: професори Ю. Н. Столяров та М. Я. Дворкіна. 13 жовтня гостям була проведена екскурсія по академії і бібліотеці, а 14 жовтня Ю. Н. Столяров провів майстер-клас для викладачів та студентів ФБІ.

18 жовтня до академії завітав професор із Данії Ханс Ельбесхаузен та прочитав цікаву лекцію про стан бібліотечної справи та бібліотеки в Данії.

Бібліотека ХДАК бере активну участь у житті факультету БІ. Завітайте до оновленого сайту ХДАК та відкрийте сторінку бібліотеки: ви будете приємно здивовані! На оновленому сайті бібліотеки вже зараз можна ознайомитися з історією бібліотеки, новими

надходженнями та каталогом періодичних видань, також є багато цікавих посилань. Найближчим часом буде працювати електронний каталог.

Отже, сьогодні факультет БІ та бібліотека ХДАК тісно співпрацюють, підтримують один одного та живуть активним та цікавим життям. Студенти ФБІ можуть пишатися тим, що вони навчаються на унікальному факультеті, що імена їх викладачів знають по всій Україні та країнах СНД. Бібліотечна спільнота Харкова може пишатися представниками харківської бібліотечної наукової школи, які, не дивлячись на буревії різноманітних складнощів у суспільному житті, сповнені енергією, стратегічними й тактичними планами на майбутнє.

Ще раз вітаємо бібліотекарів ХДАК зі Всеукраїнським днем бібліотек, бажаємо наснаги, здоров'я та успіхів, і дякуємо тим, кого ми іноді і не бачимо за дверима, але завдяки їх зусиллям у нас є своя бібліотека, без якої не може обійтися жоден студент, аспірант, викладач.

*Наталія Цигічко,
студентка 5 курсу ФБІ
та бібліотекар ХДАК*

МАЙСТЕР-КЛАСИ ДЛЯ майбутніх ТЕЛЕРЕПОРТЕРІВ

На факультеті кіно-, телемистецтва вже доброю традицією стало щотижня проводити майстер-класи з видатними діячами журналістської царини. Зустріч студентів, майбутніх телерепортерів, з відомими представниками ЗМІ завжди проходить у теплій, затишній, дружній атмосфері й лишає по собі почуття захоплення і професійної гордості. Серед гостей, які завітали вже цього навчального року на факультет і провели свої творчі майстер-класи, були такі відомі харківські журналісти, як **Марина НІКОЛАЄВА** та **Наталія ДРОЗД**. Про враження, які залишили по собі ці зустрічі, й розповідають студенти-першокурсники:

Тетяна Столярова:

– Мене надзвичайно вразив майстер-клас із директором *Simonu*, інтернет-журналістом і просто гарною жінкою **Наталею Дрозд**. Вона з захопленням розповідала нам історії, пов'язані з професією, ділилася власним досвідом, жартувала... Кожен із нас відчував себе затишно, бо ми – одна родина, ми – журналісти!

Владлена Дмитренко:

– **Наталія Дрозд** виявилася дуже щирою, відвертою й уважною до кожного. Вона розповідала багато цікавих та корисних історій, давала цінні поради щодо нашого майбутнього фаху. Пані **Наталія** запевнила, що в того, хто обрав професію телерепортера, докорінно змінюється життя. Так, із цього момен-

ту ми, першокурсники, вже повинні дивитися по той бік екрану, помічаючи кожную деталь. Серед цінних порад – підтримувати зв'язок із героєм інтерв'ю та знаходитися із ним на одному рівні будь-якою ціною: чи це буде просто зміна манери спілкування, чи перевдягання в незвичне для нас вбрання, чи потреба сісти в купу смердючого сміття. Головне – адаптація до ситуації, вміння контролювати розмову та скеровувати її у потрібний бік, адже гарний журналіст, ставлячи запитання, заздалегідь знає на них відповідь та на два кроки вперед передбачає дії героя інтерв'ю. Провівши неймовірно цікаву лекцію, яка пройшла у теплій дружній атмосфері, **Наталія Андріївна** зробила такий узагальнюючий висновок: «Той, хто ясно мислить, той і ясно пише». Я цілком погоджуюся з цим твердженням і знімаю капелюха перед нашим майстерним учителем.

Ірина Труфанова:

– Зустріч із **Мариною Ніколаєвою**, репортером каналу АТН, виявилася надзвичайно цікавою та корисною. Нам було відкрито чимало професійних секретів. Найбільше запам'ятались слова: «Журналіст повинен показати всім, що він не продається, що він – справжній професіонал»,

або «Ніколи ні на кого не ображайтесь. Сприймайте свою роботу, як роботу. Ніколи не відповідайте хамством на хамство»...

Оксана Бондаренко:

– Майстер-клас із **Мариною Ніколаєвою** справив неймовірне враження. На прикладі цікавих історій із власних журналістських розслідувань **Марина Ніколаєва** довела нам, першокурсникам, що журналіст дійсно може впливати на людські долі, відстоювати права людей і власноруч знаходити правду, не покладаючись лише на органи влади. За якісь півгодини спілкування з досвідченою і талановитою журналісткою я пізнала справжні глибини обраної професії.

«Я, ТЫ, ОН, ОНА – ТЕАТРАЛЬНАЯ СТРАНА!» –

так называлась визитная карточка студенческого театра «АКАДЕМИЯ» Харьковской государственной академии культуры, который вернулся после традиционной поездки на XVI Международный фестиваль «Земля. Театр. Дети», названный ведущими СМИ «Детские Канны» и посвященный светлой памяти режиссера и основателя фестиваля Олега Пермякова.

Уже в который раз Евпатория встретила участников фестиваля солнцем, дружескими объятиями и насыщенной творческой программой, которая поражала разнообразными по стилю, жанрам и формам спектаклями.

В рамках фестиваля состоялись мастер-классы, актерские тренинги, театральные капустники, творческие встречи. Впервые на фестивале прошел музыкальный конкурс «Песня о Евпатории». В нем приняли участие все гости фестиваля. По окончании конкурса состоялась презентация аудиодиска, на котором были собраны песни о Евпатории. Также впервые на фестивале был осуществлен международный проект «Театральная фотография», в котором приняли участие фотографы из США, Эстонии, Франции, Украины и России.

В целом, в этом году уровень участников фестиваля вырос количественно и качественно, поэтому жюри было нелегко выбрать победителя. Лучшие молодежные театральные коллективы из разных уголков Украины, ближнего зарубежья представляли свои работы на сценических площадках МДЦК «Золотой ключик». В программу фестиваля вошли спектакли молодежных театров Украины (Харьков, Киев, Лисичанск, Полтава, Евпатория), России (Орел, Тула, Самара, Челябинск, Обнинск) и Эстонии (Таллин). Многие из коллективов, проверенные дружкой и временем, снова приехали на фестиваль, и среди них – лауреат международных

театральных фестивалей, студенческий театр «Академия» Харьковской государственной академии культуры.

Открылся фестиваль карнавальным шествием, которое традиционно прошло по улицам города, а продолжилось театрализованным шоу, подготовленным хозяевами фестиваля. Церемония открытия состоялась на берегу моря близ детского центра «Золотой ключик». После этого участники театральных коллективов представили свои творческие «визитки». Лучшей, по мнению членов жюри фестиваля, была признана «визитка» студенческого театра

«Академия» ХГАК. И это не случайно. Кроме театра «Академия» на площадь вышли представители разных коллективов-участников фестиваля и исполнили вокальную композицию о театре. Построенная на основе популярных в свое время пионерских песен, с оригинальным текстом и подходом к сценическому воплощению темы «Я, ты, он, она – театральная страна!», «визитка» наглядно воплотила идею театрального братства, дружбы, коллективного творчества. И кроме того сама постановка показала возможности и потенциал студентов-режиссеров ХГАК.

МІЖНАРОДНІ ФЕСТИВАЛИ

Стоит отметить, что во всем разнообразии творческих работ, представленных на фестивале, организаторами отдельно был отмечен и спектакль театра «Академия» – «Вдовый пароход». Это – рассказ-воспоминание о тяжелых буднях женщин-вдов, которые находились в тылу во время Великой Отечественной войны. Как донести до сегодняшнего зрителя смысл происходившего? Очень важной задачей для театра «Академия» в данной постановке было найти путь к сердцам зрителей – добиться сопереживания героиням, вызвать уважение к прошлому, дать понять, благодаря чему и кому мы сегодня живем под мирным небом.

Своим спектаклем постановщики хотели сказать о том, что война для вдов – не только разрывы снарядов, свист пуль, зарево пожаров и разрушенные дома – это, прежде всего, психологический сдвиг в сознании, их образе мышления. Война в данном произведении толкает вдов на проявление порой не самых лучших человеческих качеств, но в то же время, война и объединяет всех. Духовное одиночество заставляет вдов искать выхода... Для героинь повести коммунальная квартира, в которой они живут, становится не просто местом выживания, но и особым пространством, окрещенным по меткому выражению одной из них, «вдовым пароходом». И на этом пароходе вдовы вместе плывут в неизвестность... Фактически у каждой героини есть в спектакле сцены (маленькие или большие «крупные планы»), когда в монологах-откровениях каждая из них рассказывает о своей нелегкой, подчас трагической судьбе. Перед нами никому не нужные женщины, с израненными, обожженными душами. Очень важным поворотом в развитии сюжета пьесы является рождение сына у одной из героинь. Это событие объединяет вдов в одну семью, и у каждой из них

появляется возможность о ком-то заботиться, быть нужным кому-то.

Интересно было наблюдать, как юные и взрослые участники фестиваля воспринимали спектакль. После показа «Вдовьего парохода» на лицах зрителей было все: и радость, и слезы, и счастливые улыбки, и, конечно, благодарность театру «Академия», который и на этот раз подтвердил репутацию одного из лучших фестивальных коллективов. Свидетельством тому стали высокие оценки зрителей, которые по традиции оставляют свои впечатления в Книге отзывов. Вот некоторые из них:

«Уважаемые актеры и режиссеры, Вы молодцы! Спасибо за спектакль»;

«Я потрясена! Продолжайте в том же духе»;

«Молодцы!!! Очень понравилось! Актеры играли потрясающе!!! Поздравляю!»;

«Вы такие молодцы, мои солнышки! Ада Ефимовна the best!»;

«Нам очень понравилось, и мы с радостью посмотрим еще раз»;

«Я не пожалела, что пришла. Вы большие молодцы!» (театр «Арлекин»).

Успешное выступление студенческого театра «Академия» было отмечено наградами оргкомитета фестиваля: звание лауреата, почетная грамота за подписью министра культуры АР Крым А. Плакиды и благодарность городского головы г. Евпатории А. Даниленко были торжественно вручены во время церемонии закрытия фестиваля руководителю театра – заслуженному деятелю искусств Украины, профессору Сергею Ивановичу Гордееву.

*Преподаватель кафедры режиссуры ХГАК
Е. А. Бувалец*

Переобрано склад СТУДЕНСЬКОЇ РАДИ ХДАК

29 вересня 2011 року відбулася звітно-виборча конференція студентів Харківської державної академії культури, за результатами якої переобрано склад студентської ради на 2011/2012 навчальний рік. Учасницею засідання студентської ради була й Карина Палчей, друтокурсниця факультету культурології, яка й ділиться своїми враженнями від побаченого й почутого:

– У конферанс-залі зібралися представники всіх факультетів, а також заступники деканів факультету менеджменту (Людмила Іванівна Колесник), факультету культурології (Любов Григорівна Тишевська) та факультету документознавства та інформаційної діяльності (Віталій Олександрович Брусенцев).

Задач на цій конференції було чимало: реєстрація учасників, звіт щодо зробленої роботи студентської ради академії за січень/вересень 2011 року, новий план роботи студентської ради на 2011/2012 рр. і, звичайно ж, те, заради чого зібралися всі присутні, – вибори голови студради.

На цю посаду було аж три кандидатури – Марія Чорнобай (3 курс, ф-т ММ), Юлія Юрченко (4 курс, ф-т КТМ) і Максим Герасименко (4 курс, ф-т документознавства). Вибори проходили таємним голосуванням, і, якщо я скажу, що зарані було відомо ім'я майбутнього голови, я мабуть, збрешу. Утім усі ми сподівалися, що переможе Максим, бо саме чоловік повинен очолювати колектив, що

складається в основному з чарівних дівчат. Результати виборів це лише підтвердили. Максим переміг із великим відривом (60% проголосували «за»!!!). Таємне голосування було засвідчено відкритим. Зал схвалив свій вибір. І з цього моменту **МАКСИМ ГЕРАСИМЕНКО став офіційним головою студентської ради**. Ті ж кандидати, які програли, звичайно, засмутилися, але, думаю, вони погодяться, що пост голови – це чоловіча посада.

Сподіваємось, що Маша та Юля продовжать брати участь в організації студентського життя, адже для цього не треба бути головою студради!

*Карина Палчей
(2 курс, ф-т культурології)*

Звітує новий ГОЛОВА СТУДРАДИ ХДАК

ДОСЬЄ

ГЕРАСИМЕНКО МАКСИМ ЕДУАРДОВИЧ – студент 4 курсу факультету документознавства та інформаційної діяльності.

У лютому 2011 року ввійшов до складу студради нашої академії, де очолив комітет організації дозвілля, а також став заступником голови студради. За невеликий проміжок часу Максим зі своєю командою (у складі якої студентки факультету менеджменту Ксенія Мартюхіна та Єлизавета Болгова) провів декілька успішних заходів, зокрема концерт до 8 Березня у великому актовому залі та День пам'яті чорнобильської катастрофи в конферанс-залі.

У квітні 2011 року Максим узяв участь у Міжнародному форумі органів студентського самоврядування «Здобутки, уроки та перспективи розвитку українського студентського руху», який пройшов за підтримки Національного студентського союзу й Острозької академії (Рівненська область). Також є членом Національного студентського союзу (комітет регіонального розвитку) та обласного студентського союзу (культурно-масовий та спортивно-оздоровчий комітети).

Окрім усіх цих досягнень, Максим, за словами студентів та викладачів академії, просто хороша людина. Саме він зможе підняти нашу студентську раду на більш високий рівень.

«На посаду голови студради я прийшов ціленаправлено! Намагатимуся виправдати очікування всіх, хто мене підтримав.

На даний час я вже розпочав свою роботу і збираю відповідальну, працездатну команду з людей, яким не байдуже майбутнє нашої академії. Коли команда буде утворена, ми зможемо підняти студентське самоврядування на вищий рівень.

Серед планів і пропозицій, які я пропоную:

1) Залучення студентів до громадського, наукового та соціокультурного життя академії;

2) Розвиток програм лідерської підготовки молоді, а також проведення різних тренінгів для студентів нашої академії;

3) Підтримка громадсько-важливих студентських ініціатив, проектної роботи молоді;

4) Розвиток студентського самоуправління в академії;

5) Розвиток міжвузівських студентських зв'язків, вступ до Національного студентського союзу та активна співпраця з ним;

6) Організація зв'язку з студрадою;

7) Активна підтримка студентів, які живуть у гуртожитку академії;

8) Підтримка в проведенні спартакіади академії;

9) Проведення різних святкових заходів (концертів, конкурсів, акцій), в яких зможуть брати участь усі студенти без винятку.

Я впевнений у своїх силах та сподіваюсь на підтримку студентів-активістів, а також моєї команди.

Засідання студентської ради будуть проходити 2 рази на місяць (не враховуючи позачергові засідання) щопонеділка о 16:00 у конферанс-залі головного корпусу академії. Запрошую всіх взяти участь і не залишатись сторонніми до життя в стінах рідної академії!!!»

Первые шаги навстречу Мельпомене!

В конце сентября в режиссерской аудитории №7, что находится по улице Краснооктябрьской, 1, состоялось необычное происшествие: первые шаги в мир театрального искусства совершили студенты-первокурсники режиссерской мастерской профессора Сергея Ивановича Гордеева (преподаватели курса – В. А. Бугаева, Е. А. Бувалец). В течение часа будущие режиссёры показывали «творческий зачин»: вокальные, танцевальные, разговорные и даже эстрадно-цирковые номера, которые были представлены на суд требовательных зрителей – преподавателей кафедры режиссуры, собравшихся на творческую встречу под многообещающим названием «Здравствуйте, это мы!». Не смотря на заметное волнение студентов, в этот день никто не ставил им оценок, не указывал на профессиональные недочёты (работа над ошибками будет проведена позже).

В учебной аудитории царила дружелюбная, точнее сказать, семейная атмосфера. Ведь по уже устоявшейся традиции на «зачин» к первому курсу пришли и нынешние студенты, и выпускники творческой мастерской С. И. Гордеева. Таким образом, к большой театральной

семье воспитанников Сергея Ивановича присоединилось ещё одно молодое творческое пополнение в лице первого курса группы 1М. А это – 16 красивых, полных энтузиазма и энергии парней и девушек, приехавших учиться в ХДАК из разных уголков Украины. И сегодня они, делая первые шаги навстречу Мельпомене, держали свой первый экзамен на профессию, который, судя по реакции педагогов и студентов, был сдан успешно.

Впереди – длинный творческий путь, на котором будет все: и трудности, и удачи, и поражения, и победы. Пожелаем новому поколению «гордеевцев» пройти этот путь достойно, стать настоящими режиссерами-профессионалами и продолжить своим творчеством славные традиции харьковской театральной школы.

Виктория Данилова,
магистр театрального искусства

НОВІ ТВОРЧІ ПРОЕКТИ Ф-ТУ КТМ

День азербайджанської культури у ХДАК

6 жовтня в аудиторії №21 головного корпусу академії відбувся День азербайджанської культури в рамках проекту факультету кіно-, телемистецтва «Культури світу». Долучитися до чудової та самобутньої культури Азербайджану могли всі бажаючі. Серед присутніх на вечорі були й студенти 1 курсу, майбутні телерепортери, які й ділять своїми враженнями:

Тетяна Поверенна:

– Усі гості могли насолодитися смачними тістечками азербайджанської кухні, запальними народними танцями у виконанні ансамблю «Перлини Азербайджану», а також ліричними віршами азербайджанського поета Меріме.

Упродовж вечора панувала дружня і тепла атмосфера. І мені здається, що ніхто не пішов із залу байдужим, адже поринати в нову культуру, про яку ти раніше майже нічого не знав, це завжди дуже цікаво. З нетерпінням будемо чекати нових країн, нових зустрічей, нових знайомств!

Оксана Бондаренко:

– Я майже нічого не знала про культуру Азербайджана до цього вечора. Мені надзвичайно цікаво було познайомитися з історією цієї країни, її символікою, національними костюмами, танцями і навіть кухнею. Національні солодощі, які були роздані разом із зеленим чаєм усім присутнім, виявилися надзвичайно смачними. Оригінальною і чаруючою здалася грація та пластика азербайджанських дівчат у танці. Серед присутніх було чимало студентів-азербайджанців із інших харківських вишів, тож саме вони, добре розуміючи специфіку рідного танцю, намагалися підбадьорити своїх земляків гучними оплесками та вигуками «гей-гей-гей»...

ЖИВЫЕ СТРАНИЦЫ ВОСПОМИНАНИЙ (50-летию кафедры режиссуры посвящается)

ВІД РЕДАКЦІЇ. Кафедра режиссури Харківської державної академії культури минулого навчального року відсвяткувала своє 50-річчя... Серед незабутніх ювілейних заходів – урочиста зустріч із випускниками режисерської спеціалізації 1965 року, що й досі відлунує в пам'яті організаторів та учасників святковим настроєм та яскравими спогадами. У попередніх номерах газети ми почали друкувати матеріали однієї з «винуватець свята» Г.Н.Дмитречевой – «Сторінки з життя покоління студентів шістдесятих років». Нижче подаємо продовження статті.

Страница III. Наши учителя

Нашу учебу трудно было назвать учебными буднями. Мы учились взахлеб – были трудности, открытия, достижения. И за все это мы были благодарны нашим Учителям с большой буквы – нашим преподавателям. Это они укрепили в нас любовь к избранной профессии, создали прочный фундамент, уверенность в своих силах, приучили нас к терпеливому труду и большой ответственности за свое дело. Неслучайно абсолютное большинство из нас 45 лет успешно работало и работает на ниве искусства и культуры: преподавателями, актерами, руководителями учреждений искусства и культуры, режиссерами...

Универсальной школой мастерства стала для нас школа руководителя нашего курса, профессора, заведующего кафедрой актерского мастерства Харьковского государственного театрального института **Азимова Якова Григорьевича**. Он научил нас главному – чувству творческого ансамбля и высокой дисциплины в нем. Репетиция была для нас святыней. Огромное внимание он уделял работе режиссера с актером. Мы всю жизнь благодарны ему за то, что он приучил нас к терпеливой и кропотливой работе с исполнителями. Настоящей школой мастерства стал для нас спектакль «Ревизор» по пьесе Н. В. Гоголя.

А еще нам очень повезло в жизни – у нас на курсе работал **Марк Степанович Терещенко**, заслуженный артист Украины, яркий представитель школы Леся Кур-

баса. Он работал в его театре «Березиль» в качестве актера и режиссера.

На протяжении всего обучения на нашем курсе читали лекции по режиссуре такие замечательные педагоги, как заведующий кафедрой режиссуры Харьковского театрального института и одновременно нашей кафедры профессор **Глаголин А. Б.**, сменивший его в должности завкафедрой – Заслуженный деятель искусств Белоруссии и Удмуртии **Скибневский О. Б.** Руководитель курса **Я. Г. Азимов** так построил учебный процесс, что мы работали над различными жанрами драматургии. В нашем репертуаре были и психологическая драма Чехова «На большой дороге», и социальная драма Погодина «Цветы живые», и блистательная комедия Гоголя «Ревизор», и лирическая драма Рощина «Перед ужином», и буффонадная комедия Мольера «Проделки Скапена». Курс воспринимался таким образом, что от спектакля к спектаклю совершенствовалось актерское мастерство, рос режиссерский опыт. Особенно показательным был спектакль «Проделки Скапена», где исполнители достигли настоящего профессионального мастерства, овладев бешеным темпоритмом, сложными мизансценами и яркой характерностью образов. Большая нагрузка легла на исполнителя главной роли – **С. Капустяна**: на нем лежало сквозное действие, он постоянно находился на сцене. Была не только большая творческая нагрузка, но и физическая. Ему приходилось во время представ-

ления менять мокрые рубашки, чтобы довести роль до конца. Мы были свидетелями того, как совершенствовалось мастерство наших товарищей. Коля Ластовецкий пришел к нам на второй курс. Во время репетиций спектакля он так увлекался действием в роли отца героини, что Яков Григорьевич ему постоянно говорил: «Сбавьте жар, не рвите сердце», но Коля не мог работать иначе. Сейчас он актер Сумского областного музыкально-драматического театра. Ему присвоено звание народного артиста Украины.

Большое значение в нашей учебе имели самостоятельные режиссерские работы. Я на всю жизнь осталась благодарна пришедшему на IV курсе к нам в группу преподавателю режиссуры **Аваху Михаилу Вениаминовичу**. Он осуществлял руководство моей курсовой работой по пьесе Брехта «Винтовки Тересы Каррар». До прихода к нам он работал главным режиссером в Харьковском государственном театре оперы и балета им. Лысенко. Мы, студенты, навсегда остались благодарны ему за то, что он проявлял внимание и заботу о каждом из нас, что у него хватало терпения давать нам полную свободу поиска. Учась у него, я получила незаменимый опыт в работе над жанром пьесы, стилем автора, созданием целостного образа спектакля, решением сценической площадки. На всю жизнь мы остались благодарны нашим педагогам за их беззаветную преданность театральному искусству, за их требовательность к нам и, особенно, за их удивительную человечность и сердечность. Этому было много примеров.

В конце учебы на нашем курсе ставила свой дипломный спектакль молодой педагог **Майя Матвеевна Мушкина**. Она заканчивала режиссерский отдел Харьковского театрального института, а до этого 10 лет работала актрисой Киевского Академического театра им. И. Франко. Она отдавала все силы постановке спектакля, а после репетиций, поздно вечером, мы оставались в одной из аудиторий, уставшие, устраивались, кто где мог, и Майя Матвеевна читала своим удивительным, неповторимым, незабываемым голосом стихи Вознесенского, Рождественского, Евтушенко. Меня поразила своей сердечностью Я. Г. Азимов. Когда я лежала в больнице, он, профессор, руководитель курса, находил время, чтобы провести меня. А Михаил Вениаминович Авах после показа наших практических работ приглашал нас к себе в гости. И мы с затаенным дыханием впитывали какую-то особенную, театральную атмосферу его дома. А после мы были совершенно поражены, когда зав. кафедрой О. Б. Скибневский пригласил нас, представителей курса, на свой шестидесятилетний юбилей к себе в дом! На нашей кафедре традиционными были добрые, доверительные отношения между преподавателями и студентами. На курсе преподавала сценическую речь замечательный педагог **Ольга Зиновьевна Сукстанская**. Она настолько по-матерински относилась к нам, что мы, девочки, даже доверяли ей свои сердечные тайны.

Проходя по коридорам академии, мы с благодарностью вспоминаем всех наших педагогов. Вот бывший класс Дарьи Михайловны где мы слушали лекции по истории музыки. Она настолько увлекала нас своим предметом, что мы выпрашивали у нее пластинки (а у нее была очень ценная личная фонотека), оставались после занятий в клубном кабинете и слушали музыку. Выглядело это так: посредине ставился проигрыватель, и каждый устраивал себе «малый круг внимания»: кто сидел, упершись в книжный шкаф лбом, кто уткнувшись в ладони, кто уютно устраивался в уголке – и мы слушали МУЗЫКУ. В то время для нас по особому зазвучали Бетховен, Моцарт, Чайковский, мы открыли для себя Скрябина, Грига...

Вот мы проходим мимо бывшей аудитории **Валерия Николаевича Айзенштадта**. Здесь тогда еще молодой педагог увлекал нас

своими полными теплоты и лучезарности лекциями по истории живописи.

А теперь мы направляемся в другой корпус. Здесь находился кабинет литературы. Особую роль в нашей учебе сыграли педагоги-литераторы. На протяжении всего обучения мы изучали длинный перечень литератур: античную, древнерусскую, русскую литературу XIX и XX веков, зарубежную литературу. Мы все время ходили с книгами. Нельзя сказать, что успевали прочитать все, что нам рекомендовали, но ознакомились мы, в разной степени, со всем тем, что нужно было знать по программе. И только потом, во время самостоятельной работы мы по достоинству оценили то, что дало нам изучение литературы, на практике поняли, что литература – это та основа, на которой строится театр, это основа профессии режиссера и актера, потому что человековедение начинается с литературы.

Первым у нас читал античную литературу **Ю. Кривых**. Мало того, что он блестяще знал преподаваемый предмет, но он еще обладал удивительно красивой осанкой – постановкой корпуса, головы, жеста, у него был выразительный голос. Нам повезло, что именно такой педагог ввел нас в мир мифов древней античной культуры, вызвал восхищение, заинтересованность в изучении и познании античного мира.

Совершенно неповторимой была личность преподавателя русской литературы **Лапиной**..... о ней ходили легенды. Она считала, что если студент не знает русскую литературу, то он преднамеренно наносит ей личную обиду. Обижалась она глубоко и надолго, поэтому студентам приходилось по многу раз пересдавать экзамены, заглаживая свою вину перед преподавателем. Но нужно было видеть счастливое лицо Лапиной, когда она слышала на экзамене более или менее вразумительный ответ. Лицо ее светилось от счастья, глаза излучали радостную благодарность.

Уникальными были эмоциональные, зажигательные лекции по украинской литературе **Полянской**.....

Носовершеннозамечательными были лекции-беседы по зарубежной литературе профессора Харьковского государственного университета **Каганова**.... Он читал лекции на трех языках: у нас – на русском, а в университете для иностранных студентов – на французском и английском. Мы

искренне удивлялись, как человек большой эрудиции, высочайших знаний мог выслушивать наш «лепет» и почти никогда не ставить двоек. Как мы благодарны ему за то, что впоследствии у каждого из нас образовалась личная домашняя библиотека, и в ней широко представлена классика мировой литературы.

Глубокий след в нашем становлении оставили преподаватели общественных наук. Мы не зря называли себя шестидесятниками. Это было время Хрущевской оттепели. Впервые был ликвидирован «железный занавес» между Востоком и Западом. На наших глазах происходило разоблачение культа личности Сталина. Мы жадно читали и по многу раз перечитывали газетные страницы, на которых печаталась повесть Солженицына «Один день Ивана Денисовича». В ней впервые описывалась жизнь политических заключенных во времена ГУЛАГа. Преподаватель **Галий** работал с нами, начиная со вступительных и заканчивая государственными экзаменами, знал каждого студента в лицо, был принципиален, но очень справедлив. Мы навсегда остались благодарны замечательному преподавателю политической экономики **Мольскому**...

...Но главное состояло в том, что группа не переставала дружить, мечтать и любить свой институт.

В целом в институте была такая доброжелательная атмосфера, что мы всегда торопились в институт как торопятся домой. На первом этаже возле лестницы нас встречал дежурный «дядя Миша», он по-доброму ворчал на всех и с юмором комментировал события, о которых слышал по радио, висящему возле его «каптерки». Естественно, он первый сообщал: «Человек в космосе!» и студенты высоко подбрасывали его под потолок, он отмахивался и делал вид, что недоволен.

Совершенно замечательным «другом студентов» была раздатчица в столовой – тетя Женя. Она сочувствовала всем голодным и записывала «в долг на список», потом терпеливо ждала получения стипендии. Мы очень любили наш институт. В нем всегда царила атмосфера доброжелательности.

Дмитричева Г. Н.,
выпускница ХГИК 1965 года

Навчально-археологічна практика в Національному заповіднику «Херсонес Таврійський»

Важливим елементом підготовки студентів-музеєзнавців Харківської державної академії культури є навчально-археологічна практика, яка традиційно проходить улітку на березі Чорного моря в місті Севастополі, а саме – в Національному заповіднику «Херсонес Таврійський». Так, після третього курсу студенти стають учасниками археологічних розкопок стародавнього міста Херсонесу, невтомно досліджують його таємниці та милуються неймовірною красою архітектурного ансамблю давніх греків. Які ж саме спогади залишила в серцях цьогорічна літня практика? Про це звітують студенти-музеєзнавці, нинішні четвертокурсники:

Яна Гринько:

– Подумки перегортаю фотографії та солодко посміхаюся... Кожен день, прожитий у Херсонесі, був по-своєму цікавим, особливим, неповторним... Почувши вигук «у розкоп!», не звертала увагу на спеку (через що обсмагла у перші ж дні), хапала совкову лопату і ... відчувала себе справжнім археологом, який прагне доторкнутися до античної історії... Я була безмежно щасливою в Херсонесі! У моїй пам'яті залишилися тільки найсолідніші та найпрекрасніші спогади про цьогорічну практику і незабутній Херсонес!

Вікторія Нарожна:

– Цьогорічна поїздка до Херсонесу для мене була вже другою, але більш пам'ятною, бо я їздила зі своєю групою. Найтепліші спогади в мене залишилися після розкопок житлової середньовічної садиби. За час розкопок були виявлені численні цікаві знахідки – монети, кераміка, фрагменти мармурових колон, бронзових виробів, а також предметів побуту – підсвічники, риболовецькі знаряддя та багато іншого. Незабутніми були відчуття, коли

опинялася в атмосфері старовини, відчувала (хоча б на мить) свою причетність до античної історії та культури Давньої Греції, яка подарувала світу одну з унікальних та незабутніх цивілізацій.

Аліса Зіненко:

– Усе почалося з зустрічі на привокзальній площі першої столиці. Далі поїзд... плацкартний вагон... електричка Сімферополь – Севастополь... автобус... і ось, нарешті, пункт призначення – Херсонес Таврійський... Основною нашою метою, звичайно, були археологічні розкопки стародавнього міста. Ми намагалися зробити видимим те, що знаходилося під великим шаром землі тисячі років. Окрім цього були й численні екскурсії: Севастополь (Музей чорноморського флоту, Художній музей, Михайлівська батарея)... Бахчисарай (Ханський палац, підйом на гору Чуфут-Кале)... Балаклава (підйом на Генуезьку фортецю)... І нарешті – день посвяти нас, студентів, в античні археологи та почесні херсонесити: імпровізоване античне вбрання... ковток червоного вина... вручення медалей... і фото на пам'ять... Це було незабутньо... У моїй пам'яті й досі

відлунює вечірній Херсонес... Він змінювався, ставав більш загадковим і чаруючим... Таких заходів сонця я ще не бачила ніколи: теплі промені вечірнього сонця, що торкалися античних колон, наповнювали сяйвом золотий купол Володимирського собору і давали змогу вірити, що щастя існує... Зараз сиджу на парі, на вулиці прохолодно, та не увійти в осінню депресію дають теплі спогади про солодкий серпень, а погляд радують ще й досі засмаглі обличчя сусідок по парті.

Дар'я Сергієнко:

– Херсонеська експедиція в мене асоціюється з неймовірними заходами сонця, теплим морем та сильним вітром, який обточує тисячолітні камені стародавнього міста. Після важких археологічних розкопок ми, як правило, поповнювали свої сили медитаціями на пляжі: спілкувалися на «високі» теми, співали народні пісні... А у вихідні гуляли по місту-герою та витрачали гроші на сувеніри.

Практика скінчилася... Ми повернулися до Харкова... Скінчилося літо і розпочалося навчання... Але своїми думками ми всі ще в Херсонесі...

«Бурсацький узвіз», газета для студентів і співробітників ХДАК

Засновник – колектив Харківської державної академії культури

Газета зареєстрована в Головному управлінні юстиції у Харківській області.

Свідоцтво:

ХК №1520-261 Р

від 12.05.2009 року

Адреса редакції: 61993, м.

Харків, Бурсацький узвіз, 4, Тел.:

731-32-82; 771-04-30

Тираж – 200 примірників

Видавець – ХДАК

Керівник проекту:

А. О. Рижанова

Головний редактор:

І. А. Куриленко

Редакційна рада: О. М. Білик, О. М. Сухорукова, В. Х. Закіров, А. Компанієць, М. Статівко. Комп'ютерна верстка та дизайн Н. Ю. Цигічко.